

FestiVal mladého amatérského divadla

FEMAD 2002

O vaši spokojenost se s veškerou péčí starají
spolu se zaměstnanci Kulturního a informačního centra Poděbrady
členové divadelního spolku Jiří.

Přejeme divákům bohaté umělecké zážitky a účastníkům přehlídky
příjemný pobyt v Poděbradech a na divadelních prknech
»Zlomte vaz!«.

XI. národní přehlídka amatérského činoherního
a hudebního divadla
FEMAD Poděbrady – Divadelní Třebíč

FEMAD 2002 **XXX. ročník**

Festival mladého amatérského divadla

9.–12. května 2002

Z pověření Ministerstva kultury České republiky pořádají:

IPOS – ARTAMA Praha

a

Kulturní a informační centrum Poděbrady, s. r. o.
ve spolupráci s Městem Poděbrady

Hlavní organizátoři:

Kulturní a informační centrum Poděbrady, s. r. o.
Divadelní spolek Jiří Poděbrady

Spolupořadatelé:

Divadelní spolek Vojan Libice nad Cidlinou
Amatérská divadelní asociace
Svaz českých divadelních ochotníků

Složení odborné poroty

Předseda poroty

Prof. PhDr. Jan Císař, CSc., divadelní vědec a pedagog,
vedoucí katedry teorie a kritiky DAMU v Praze

Členové poroty

Mgr. Aleš Bergman, PhD., divadelní vědec, režisér a pedagog
DAMU Praha a JAMU Brno,

Mgr. Alena Exnarová, divadelní vědec, ředitelka Muzea
loutkářských kultur v Chrudimi,

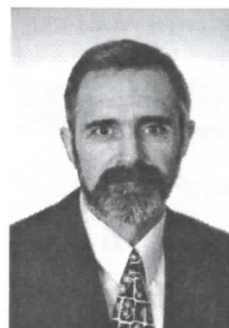
Doc. František Preisler, divadelní režisér, ředitel Kulturního
klubu Česká Třebová,

Mgr. Pavel Purkrábek, scénograf, Praha,

Mgr. Vladimír Zajíc, migrující dramaturg, Hradec Králové.

Tajemník poroty

Jan Strejcovský, odborný pracovník pro amatérské divadlo
IPOS – ARTAMA Praha.

Po dlouhých letech odmlky, kdy divadelní přehlídce FEMAD nezištně poskytla azyl sousední Libice nad Cidlinou, vrátila se v loňském roce zpátky do Poděbrad. Na své domovské jeviště a ke své původní myšlence, která FEMAD v roce 1972 přivedla na tehdy ještě československou amatérskou scénu.

Původní záměr postavený na vzájemném porovnání výsledků, jež jsou výstupem úsilí mnoha nadšenců po celé České republice, je jistě správný a chvályhodný.

Každý, kdo chce pobavit sebe, ale přitom nezapomene ani na své okolí, zaslouží naše ocenění. A takto chápu amatérské neboli ochotnické divadlo pořád. Jeho snahu ochotně a nezištně zpříjemňovat život.

Sám jsem divadlo nikdy nehrál. Ale už jako malý kluk jsem byl fascinován zákulisím divadla, ve kterém můj táta dělal ochotníkům zvukaře a osvětlovače. Tou nenapodobitelnou atmosférou příprav začínající vášnivými diskusemi na téma, co se bude hrát. Ta pak pokračovala zkouškami, prokládanými výrobou kulís, kostýmů, plakátů a pozvánek. Končila samozřejmě premiérou a velkou slávou, včetně společné fotografie všech zúčastněných.

Vím, že dnes je doba o několik desetiletí dál. Ale pokaždé, když vidím divadelní představení postavené pouze na zájmu a dobré vůli zúčastněných, vracím se alespoň na krátkou chvíli do těch dob minulých a skládám poklonu nadšencům současným. Všem těm „misionářům“ slova, pohybu a zpěvu, kteří dokážou odbočit z multimediálních elektronických dálnic a kteří bez ohledu na osobní oběti dál pokračují ve svém „obrozeneckém“ snažení nabídnout jeho výsledky široké divácké veřejnosti.

Jsem rád, že Vás můžeme opět přivítat v Poděbradech. A protože někteří přijíždíte v tomto století už podruhé, doufám, že budete jezdit do divadla Na Kovárně stále a tentokrát bez přerušení. Alespoň dalších 30 let.

Přeji všem účinkujícím úspěch a divákům skvělé a nezapomenutelné zážitky. Doufám, že Poděbrady nikoho nezklamou a budete se k nám rádi vracet, a to nejenom kvůli divadlu.

Ing. Jozef Ďurčanský, starosta města

Program FEMAD 2002 v divadle Na Kovárně

9. května

- 15.30 h** Úvodní porada poroty
- 16.00 h** **Slavnostní zahájení**
- Didier Kaminka: Osamělost fotbalového brankáře**
Divadelní soubor Vicena Ústí nad Orlicí, režie Petr Hájek.
- 17.20 h** Porada poroty (Osamělost...)
- 18.30 h** **Rozborový seminář (Osamělost...)**
- 20.00 h** **Eugene O'Neill: Měsíc pro smolaře**
Divadlo nad kinem Horní Moštěnice, režie Čestmír Beťák.
- 21.20 h** Porada poroty (Měsíc pro smolaře)
- 22.20 h** **Rozborový seminář (Měsíc...)**

10. května

- 10.00 h** **Hana Steberová a Jana Lukšová: A pořád se točí aneb Volná inspirace Dekameronem**
SpoDiNa Gymnázium Orlová, režie autorka.
- 11.50 h** Porada poroty (A pořád se točí...)
- 13.30 h** **Eric-Emanuel Schmitt: Návštěvník**
Divadlo (bez záruky) Praha, režie Simona Bezoušková.
- 14.20 h** Porada poroty (Návštěvník)
- 15.20 h** **Rozborový seminář (A pořád..., Návštěvník)**
- 19.30 h** **Arnošt Goldflam: Horror**
Divadlo Luna Stochov, režie Luboš Fleischmann.
- 20.30 h** Porada poroty (Horror)
- 21.30 h** **Rozborový seminář (Horror)**

11. května

- 10.00 h** **Eugène Ionesco: Plešatá zpěvačka**
Divadlo PoHrdobci Česká Kamenice, režie Petr Naxera.
- 11.20 h** Porada poroty (Plešatá zpěvačka)
- 13.00 h** **Jan Kraus: Nahniličko**
Divadelní skupina Žumbera Plzeň, tvůrčí skupina Skoronarváno, režie Kristina Kohoutová.
- 15.15 h** Porada poroty (Nahniličko)
- 16.15 h** **Rozborový seminář (Plešatá zpěvačka, Nahniličko)**
- 19.30 h** **Kolektiv divadla: Setkání s Kateřinou**
Divadlo BLIC (bláznů lovících ideje cedníkem) Ostrožská Nová Ves, režie Ivana Bendová.
- 21.10 h** Porada poroty (Setkání s Kateřinou)
- 22.10 h** **Rozborový seminář (Setkání s Kateřinou)**

12. května

- 10.00** **Daniela Fischerová: Hodina mezi psem a vlkem**
TY-JÁ-TR (Nucený výsek) Praha, režie Luděk Horký.
- 11.50 h** Porada poroty (Hodina...)
- 12.50 h** **Rozborový seminář (Hodina...)**
Zakončení FEMAD Poděbrady 2002
- 14.15 h** Závěrečná porada poroty

Strava bude pro účastníky FEMADu podávána v tyto časy:

snídaně	07.30–08.30 h,
oběd	11.00–13.00 h,
večeře	18.00–19.00 h.

Divadelní soubor VICENA Ústí nad Orlicí

Didier Kaminka

OSAMĚLOST FOTBALOVÉHO BRANKÁŘE

Hořká komedie o životě,
kde se skutečnost prolíná ze snem a sen s představou

Překlad	Alexander Jerie
Úprava a režie	Petr Hájek
Zvuková režie	Josef Zámečník
Scéna a světla	Zdeněk Hájek a Petr Hájek
Zvuková nahrávka	STUDIO TRITÓN Hradec Králové
Použitá hudba	Robbie Williams (It's Only Us)
Technická spolupráce	Věra Hájková, Marek Moláček, Zdeněk Hájek, Tomáš Hellmuth, Ondřej Hájek a Lukáš Novák

OSOBY A OBSAZENÍ

Samuel Blumenberg	Petr Hájek
Hlas hlasatele	Rudolf Faltejsek
Hlas televizního komentátora	Alexandr Gregar
Hlas prvního diváka	Zdeněk Pecha
Hlas druhého diváka	Zuzana Michelfeitová
Hlas třetího diváka	Josef Zámečník
Hlas manželky	Karla Dörrová

Představení trvá cca 70 minut a hraje se bez přestávky.

čtvrtek 9. května
16 hodin

O INSCENACI

DIVADELNÍ OPTIKA OSAMĚLÉHO HERCE:

Je fotbalový brankář Osamělý? Je osamělý brankář Fotbalový? Jedná se o osamělost fotbalového Brankáře? Co je představa? Co je sen? A co je realita? Je představa představou, sen snem a realita realitou? A nebo je představa snem, sen realitou a realita představou? Prolíná se realita se snem nebo sen s představou? Stanou se sny realitou nebo realita představou? Můžeme být ve snu vším? Nebo můžeme být vším jen v představě? Zmizí-li představa, zmizí i sen? A zůstane jenom realita? Je možné rozeznat hranici mezi snem, představou a realitou? Je změna reality možná jenom ve snu? Je představa změnou?

-ph-

O SOUBORU

Divadelní soubor VICENA Ústí nad Orlicí byl založen v roce 1896, kdy navázal na činnost volného sdružení divadelních ochotníků. V listopadu loňského roku opustil svého dlouholetého zřizovatele Klubcentrum Ústí nad Orlicí (příspěvková organizace města) a stal se občanským sdružením. Někteří členové s nadsázkou konstatují, že touto změnou dosáhl soubor své vlastní plnoletosti.

Dnes má VICENA téměř 60 členů a zejména v posledních letech projevu je zájem o činnost řada mladých lidí, kteří zde získávají často první (nejen) herecké zkušenosti. V posledních dvou letech se podařilo souboru díky hře Francise Vebera „Trouba na večeři“ v režii Jana Štěpánského navázat na období přelomu osmdesátých a devadesátých let, kdy v Ústí umělecky a režijně tvořil Alexandr Gregar. Pro připomenutí stačí uvést legendární „Vévodkyni valdštejnských vojsk“, která i po patnácti letech od uvedení stále patří k vrcholům amatérského divadla. O úspěšnosti loňského roku svědčí řada ocenění, které DS VICENA získal na přehlídkách a festivalech, a také skutečnost, že soubor připravil tři premiéry (z toho jedna pro děti hraná dětmi a vnoučaty členů souboru), odehrál více než třicet divadelních představení a svůj tradiční repertoár obohatil o pásma poezie. Nejvyšším oceněním roku 2001 se však bezesporu stala účast na Národní přehlídce amatérského činoherního a hudebního divadla v Třebíči, kde souboru velmi těsně uniklo doporučení poroty k účasti na Jiráskově Hronově s již zmíněnou komedií „Trouba na večeři“.

V letošním roce je prvořadou snahou udržet nastavenou úroveň a nezklamat své diváky. Pro rok 2002 je připraven bohatý program. Mimo „Osamělost fotbalového brankáře“ Didiera Kaminky v realizaci Petra Hájka se dále na regionálních přehlídkách režijně představí Lenka Kaplanová s hrou André Pugeta „Bláhový čas“ a Jana Staňková s výběrem jednoaktovek P. H. Camiho „CAMI(áda)“. Ve všech třech zmíněných případech se jedná o první režijní práci jmenovaných. Dále soubor ve spolupráci s městskou knihovnou pokračuje v realizaci pásem poezie, v literárně-hudebním pořadu připomene výročí Jana Skácela, pro děti připravuje zábavné „Barevné soboty“ a v průběhu roku nazkouší dvě nové divadelní premiéry: „Právo na hřích“ v režii Jana Štěpánského a „Kdes byl(a) dnes v noci“ v režii Lenky Jányšové. Tento výčet by bylo možné doplnit i o klubové večery, ale to už je jiná kapitola...

Divadlo nad kinem Horní Moštěnice

Eugene O'Neill

MĚSÍC PRO SMOLAŘE

Překlad	Jaroslav Kořán
Úprava	Jakub Korčák, Petr Hruška, Čestmír Beťák
Režie	Čestmír Beťák
Asistent režie	Alena Hošťálková
Zvuk	Josef Šoman
Světla	Jakub Hošťálek, Miroslav Pěček
Kostýmy	Jana Vavrouchová
Dekorace	Ivo Šoman
Stavba	František Tomek, Jiří Filípek
Představení řídí	Alena Hošťálková
Text sleduje	Jana Vavrouchová, Hana Šomanová, Stáňa Kubová

OSOBY A OBSAZENÍ

Josie Hoganová	Eva Suchánková
Mike Hogan	Jakub Hošťálek
Phill Hogan	Slávek Odložil
Jim Tyrone jr.	Čestmír Beťák
T. Stedman Harder	Miroslav Pěček

čtvrtek 9. května
20 hodin

O HŘE

Známý americký dramatik ani v Měsíci pro smolaře zcela neopustil své generální téma „amerického snu“ – jako jednání jehož jediným a svrchovaným cílem je úspěch. Jen je začal zkoumat z perspektivy konečnosti lidského života. Hra nám nabízí osudy lidí, kteří už mohou jen to jediné: ohlížet se za svou minulostí. Hrouť se iluze, lež trvale provázející lidský život je usvědčena z děsivé škodlivosti. O'Neill zde svou psychoanalytickou metodou pokračuje v tom, co započaly jeho evropské vzory (Ibsen, Strindberg). Kriticky zkoumá všechna temná zákoutí skutečností a lidské duše, vynáší je na povrch a demaskujícím, zobecňujícím pohledem dodává svým situacím v jejich neodvratné konečnosti rozměr konce jedné epochy lidských dějin.

O SOUBORU

Soubor Divadla nad kinem má již letitou tradici. Jeho dnešní podoba je pouze pokračováním činnosti souboru, který v minulosti tvořil pod hlavičkou „zřizovatelů“ ZK Energetiky v Přerově, OB Vinary, ZK Přerovské strojírny. V roce 1995 poskytl souboru útočiště OÚ Horní Moštěnice, v jehož prostorách vznikl i dnešní název souboru.

Za 38 let své existence vytvořil soubor nespočetně inscenací, s nimiž se pravidelně účastnil soutěží a přehlídek na minimálně „krajské úrovni“ – a třikrát své snažení dotáhl až do Jiráskova Hronova.

Naposledy to bylo v roce 1997 s dosud nejúspěšnější inscenací hry E. Kishona Byl to skřivan. Celkem 39 repríz této vynikající komedie narušilo záměr souboru uvádět každý rok novou premiéru.

Dokonalá textová předloha „Skřivana“ však zvedla laťku náročnosti natolik, že výběr dalšího textu trval celý rok 1998. Až počátkem roku 1999 se podařilo nalézt hru, která naše představy splňovala. V květnu

téhož roku se konala premiéra romantické komedie amerického dramatika Alberta R. Gurneye Sylvie. Následovalo osmnáct repríz.

Letos jsme se zaměřili na trochu odlišný žánr. Chceme dokázat sobě i našemu divákovi, že soubor dokáže zinscenovat i záležitost docela vážnou, zobrazující lidské konání v mezních situacích. Věříme, že poskytneme divákovi zážitek, který ho přiměje se nad daným tématem zamyslet.

Slávek Odložil

Divadlo (bez záruky) Praha

Eric-Emanuel Schmitt

NÁVŠTĚVNÍK

Režie Simona Bezoušková

Technická spolupráce David Slížek

OSOBY A OBSAZENÍ

Sigmund Freud Aleš Novák
Anna, jeho dcera Renata Fiedlerová
nebo Gabriela Ledererová

Nacista David Slížek
Neznámý Petr Bláha Nejedlý

pátek 10. května
13.30 hodin

O HŘE

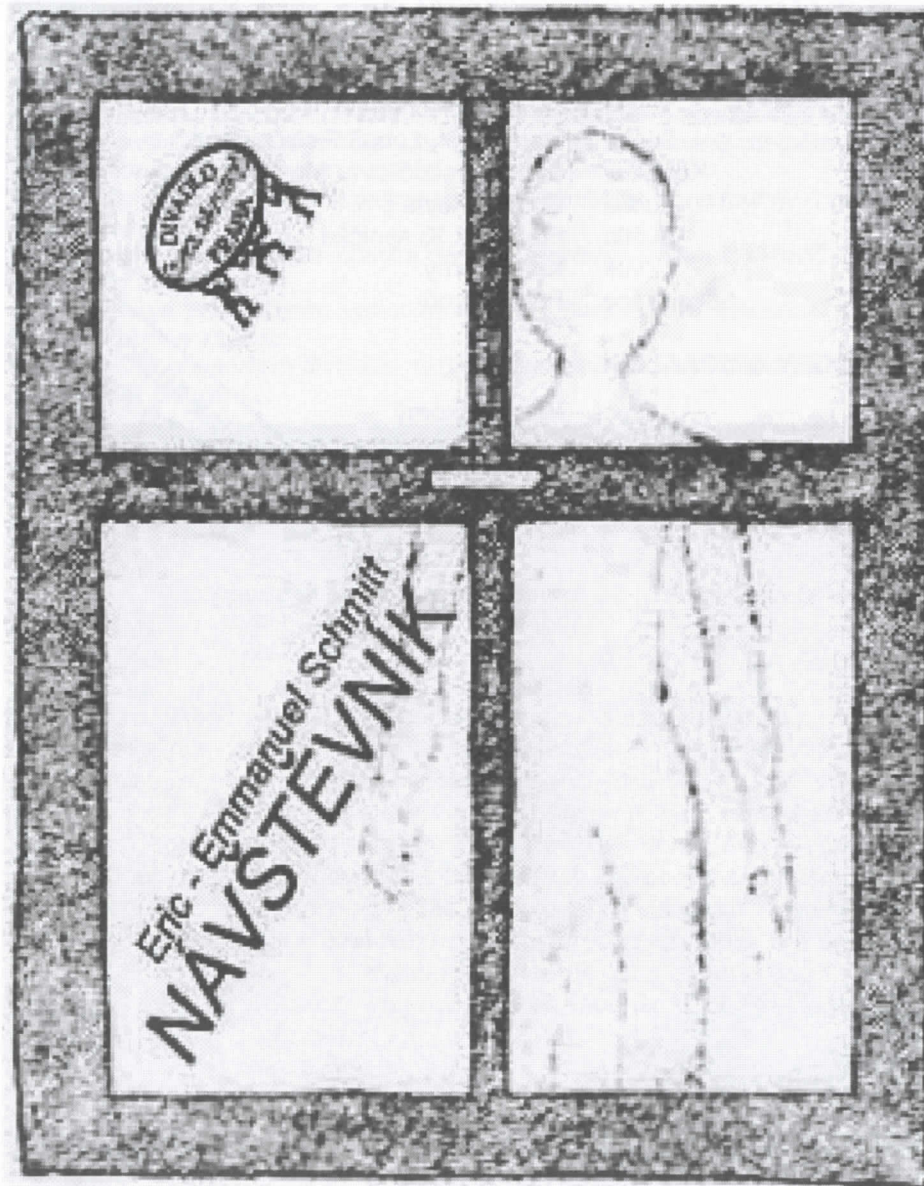
Píše se rok 1939, je krátce po anšlusu Rakouska nacistickým Němcem. Ve svém vídeňském bytě zvažuje starý a nemocný profesor Sigmund Freud, zda má opustit své město a odcestovat do bezpečí. Gestapo si na světoznámého vědce dovoluje stále více a před cestou do koncentračního tábora ho chrání jen intervence ze zahraničí. Ve vypjatém okamžiku, kdy gestapo zatýká Freudovu dceru Annu, přichází ke zlomenému muži tajuplný návštěvník...

Hry Erica-Emanuela Schmitta jsou charakteristické jasnou dějinnou linkou. Nesou znaky skutečných lidských bytostí. Dává přednost důvěryhodnému dialogu s filosofickým obsahem. Jemně a nenásilně odsuzuje ten či onen společenský nešvar.

O SOUBORU

Historie dnešního DIVADLA (bez záruky) PRAHA se začala psát počátkem sezóny 1991/92. Soubor vznikl kompletní personální výměnou již dříve existujícího souboru, jehož všechny členy odvál čas do propadla amatérsko-divadelních dějin. Po nesnadných začátcích, které se vyznačovaly neznalostí a nadšením, se soubor vypracoval k poměrně pravidelnému rytmu premiér a poměrně pravidelné účasti na různých přehlídkách. Aby toho nebylo málo, organizujeme od sezóny 96/97 pravidelné setkání amatérských divadelníků, které od svého původního názvu Ples (postupem také Pes, Les či Pleš) amatérského divadla přešlo k slibujícímu pojmenování DáBelZká Noc. Jsouce posedlí organizováním akcí všeho druhu (viz www.bezzaruky.cz) a jsouce nespokojeni

s úrovní pražské přehlídky, jali jsme se vloni organizovat také Karlínskou Třísku. DIVADLO (bez záruky) PRAHA hraje pravidelně na své domovské scéně v karlínském Spektu a na repertoáru má v současné době čtyři inscenace – Feydeauovu frašku Nebožka panina matka, Wilderovu aktovku Dětství, pionýrské minidrama Setkání a apokryf Návštěvník. Takže vás všechny zverne!

Divadlo Luna Stochov

Arnošt Goldflam

HORROR

Příběh o utrápení vymykajícího se člena rodiny

Režie	Luboš Fleischmann
Scéna	Martin Volf, Luboš Fleischmann
Kostýmy	Šárka Vyskočilová, Martin Volf
Hudba	Roman Rejna j. h.
Světla	František Kvasnička
Zvuk	Karel Černý
Spolupráce	Petr Kedroň

OSOBY A OBSAZENÍ

Otec	Milan Pokorný
Matka	Šárka Vyskočilová
Dcera	Jitka Syberová
Syn 1	Michal Isteník
Syn 2	Martin Volf

pátek 10. května
19.30 hodin

Délka představení 60 minut, hraje se bez přestávky.

O INSCENACI

Divadlo LUNA Stochov ve svém nejnovějším pokusu opět sáhlo po textu, který vyostřeně pohlíží na tento svět. Hře herce, režiséra a dramatika Arnošta Goldflama „Horror“ by jistě slušelo označení katastrofická groteska, ale její vlastní název sám o sobě naznačuje mnohé. Pohybujeme se v rodinném prostředí; rodiče, dva synové a dcera. Rodinné radě se zdá podivné, že se syn, ačkoliv má doma přece ideální podmínky, šel večer projít, že je nemocen, a rozhodnou se ho léčit. Pro jeho dobro dělají všechno – drží ho doma, svazují ho, pouští mu žilou, dokonce dojde i na elektrické šoky... Podaří se odvrátit tragédii, nebo chuť ovládat druhého, agresivita a zvrácenost poroste? Je to každodenní hra? Je to náhoda? Je to pouze tato rodina?...

O SOUBORU

- Divadlo Luna Stochov: vzniklo v prosinci 1994,
- uskutečnilo první premiéru v květnu 1995: S. I. Witkiewicz – Blázen a jeptiška,

- v roce 1996 osvětila múza a uvedlo vlastní dramatizaci povídek pražského německého spisovatele Franze Kafky pod názvem On a oni aneb Může to potkat i Vás...,
- v roce 1997 uskutečnilo zahraniční zájezd – Hanau nad Mohanem (Německo) s výše uvedenou dramatizací Kafkových povídek,
- v roce 1997 se pustilo do své první opravdové komedie a uvedlo hru Jacquese Préverta Roura k rouře pasuje aneb Vzorně svorná rodina,
- roku 1998 se zúčastnilo národní přehlídky Šrámkův Písek (Roura k rouře pasuje),
- v roce 1999 se zamilovalo do hry „Pokojíček“ Jana Antonína Pitínského a na podzim téhož roku ji předvedlo stochovským divákům,
- se zúčastnilo v roce 2000 národní přehlídky Divadelní Třebíč (Pokojíček),
- po několika individuálních cenách a velké zkušenosti a absolvování herectví na DAMU opustila Nataša Gáčová (prý jen zatím) a přešla k neméně zdatnému souboru do profesionálního Činoherního studia v Ústí nad Labem,
- uvedlo v roce 2001 příběh o utrápení vymykajícího se člena rodiny – hru Arnošta Goldflama Horror,
- se právě v tomto čase účastní národní přehlídky Divadelní Třebíč / FEMAD Poděbrady 2002 (Horror),
- připravuje pod režijním vedením Kateřiny Baranowské inscenaci hry J. M. Syngeho Hrdina západu
- a nyní již přeje všem divákům nezapomenutelné divadelní zážitky a těší se na další a další shledání...

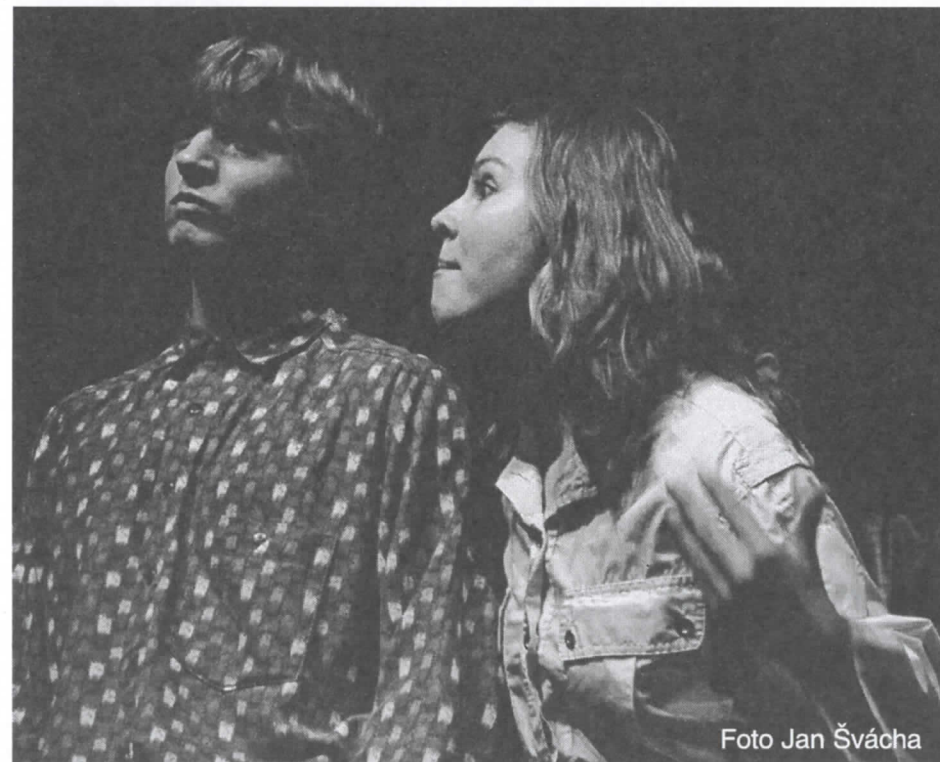

Foto Jan Švácha

Divadlo PoHrdobci Česká Kamenice

Eugène Ionesco

PLEŠATÁ ZPĚVAČKA

Režie	Petr Naxera
Scéna	Divadlo PoHrdobci
Kostýmy	Petra Adámková
Hudba	Ondřej Veselý a Petr Balej
Světla	Ondřej Veselý a Petr Balej
Výběr hudby	Petr Naxera
Návrh scény	Petr Naxera

OSOBY A OBSAZENÍ

Pan Smith	Pavel Vilkus
Paní Smithová	Margareta Naxerová
Pan Martin	Martin Kříž
Paní Martinová	Iva Adámková
Máry, služebná	Šárka Krausová
Velitel požárníků	Josef Hanták

sobota 11. května
10 hodin

O AUTOROVÍ A HŘE

V padesátých letech vznikl ve světovém dramatu proud, jenž dostal název absurdní drama. U jeho zrodu stál Eugène Ionesco (1912–1993), francouzsko-rumunský dramatik, který přišel do Paříže na stipendium v roce 1938 a už v Paříži zůstal, stal se francouzsky píšícím autorem. V roce 1950 se hrála jeho hra Plešatá zpěvačka, o rok později Lekce a v roce 1953 Židle. Jsou to tři texty, které Ionesco vložil do základů světového absurdního dramatu.

V Plešaté zpěvačce se člověk stal automatem, jeho řeč se proměnila v odříkávání frází z učebnice elementárních společenské konverzace, jeho duševní život umřel. Lidé jsou stroje, protože ztratili nadindividuální rozměr existence.

Ionesco byl autor, jenž bytostně nesnášel divadlo tradičního typu. Materiálnost a reálnost lidí a věcí na scéně mu vadily, utlačovaly nesnesitelně fantazii. A tak si našel východisko: všechny podoby skutečného života na jevišti chtěl dovést až do krajnosti, toužil nacházet divadelnost v přehnanosti, která vyvrací realitu. Jestliže se drama zrodilo jako literární druh, jehož základem byla nesnesitelná situace, kterou se člověk snažil svým jednáním překonat, pak u Ionesca si člověk každou činností, aktivitou, každým projevem naopak tuto

nesnesitelnou situaci připravuje. U Ionesca existují určitě i rysy satirické, které šlehají nepravosti, ale především jsou jeho tématy cizota světa, pomíjivost lidské existence, osamělost individuality, nevyhnutelnost smrti, prázdnota lidského bytí. To všechno bylo nakonec zahrnuto pod pojem absurdita.

Ionesco několikrát sám řekl, že začal psát, aby zahnal své vnitřní demony. Jeho dramatika je výrazem hlubinné psychologie, pocitů, nálad, stavů euforie, nadšení, povznesenost se střídá s hlubokou depresí. Tak je to ostatně ve většině jeho dramát. Situace začíná jakoby zlehka, elegantně, tanečním krokem. Ale sama se vlastní silou zostřuje, nabývá na intenzitě, až dospěje k jakémusi šílenství či běsnění, které se mění v bezmocnost. Je to jednání, jež dovede samo sebe vybičovat k děsivé, maniakální aktivitě, aby nakonec zjistilo, že takto dospělo k destrukci všeho – k absurdnímu výsledku.

Zdroj: Jan Císař – Světové dramatici, edice ODKAZ, 1997

Skoronarváno – tvůrčí skupina divadelní společnosti Žumbera Plzeň

Jan Kraus

NAHNILIČKO

Komedie o střetu malé domácnosti se světem velkého byznysu

Režie Kristina Kohoutová
Scéna Ladislav Synek a Kristina Kohoutová
Kostýmy Co se kde našlo...
Technická spolupráce: M. Albrecht, R. Martínek

OSOBY A OBSAZENÍ

Andy Ivo Hýbl
Božena Alena Křivancová
Třetí Ladislav Synek
Jorge Vlastimil Brabec
Señorita Ivana Malatová
nebo Věra Česáková
Ballantine Veronika Holubová nebo Jana Červená

sobota 11. května
13 hodin

O HŘE

Dramatická literatura ve své historii s kategorií ošklivosti příliš často výrazněji nepracovala, proto se hned na první pohled jeví Krausova pitvná epopej lidské mizérie NAHNILIČKO jako dílo zcela výlučné. Krausův mikroskopický pohled do malé české domácnosti, vyjevující fantastickou odpornost a potupnost, z nichž diváka nejednou drtí hnus, vede nakonec k očištění. Groteskní vize malého českého marasmu je totiž posléze konfrontována s nemorální obludností ruskojazyčného „šíbra“ a jeho požívačné milenky, po jejichž odchodu nezůstane v obskurním rodinném společenství kámen na kameni. Ale zbývá čas na rozvpomenutí se obou protagonistů hry, Andyho a Boženy, na dávné chvíle bez citové vyprahlosti i na divákovu soucítění s lidskými slabostmi.

Výňatky z recenze Vladimíra Gardavského v Plzeňském deníku

O SOUBORU

Divadelní společnost Žumbera byla založena v roce 1994 v rámci příprav na inscenaci velkohry Saracénský čert, která vyšla vítězně z literární soutěže vypsané k 700. výročí založení města Plzně.

Po úspěšné inscenaci v roce 1995, na níž se podílelo na dvě stě padesát účinkujících a na plzeňském náměstí Republiky ji ve dvaceti představeních zhlédlo přes dvacet tisíc diváků, toužila řada účinkujících, vzešlých z veřejných konkursů, pokračovat v amatérské divadelní činnosti. Proto bylo v rámci divadelní společnosti ustaveno Činoherní amatérské studio, jehož základem byl Činoherní amatérský soubor, který působil v letech 1959–1991 při ZK Železničářů v Plzni a významně se podílel na inscenaci Saracénského čerta.

Činoherní studio se věnuje tradičnímu ochotnickému divadlu jak na poli celovečerních her, tak i pohádek pro děti.

V současné době vyvíjí DS Žumbera činnost v rámci plzeňské neprofesionální scény v divadle Dialog a pravidelně se účastní soutěžních přehlídek. Nadále se však příležitostně vrací do plzeňských ulic při Plzeňském adventu či při festivalu Divadlo na ulici.

Tvůrčí skupina SKORONARVÁNO se zaměřila na současnou komediální tvorbu. Vedoucí osobností je režisérka Kristina Kohoutová. Začínala v souboru jako herečka, získala několik ocenění a také ve svých režijních debutech úspěšně hrála hlavní role. V komedii Nahniličko se poprvé věnovala jen režii.

BLIC – Divadlo bláznů lovících ideje cedníkem
Ostrožská Nová Ves

Kolektiv divadla

SETKÁNÍ S KATEŘINOU

Hraní o tom, jak je také možné setkat se s Kateřinou

Režie	Ivana Bendová
Hudba a texty písní	Kateřina Mančalová
Dramaturgie	Andrea Helmichová
Choreografie	Markéta Frantová
Korepetice	Jarda Fojta
Scéna	kolektiv Divadla Blic
Kostýmy	Eva Koukolská
Světla	Jarda Fojta
Inspice a nápověda	Naďa Slachová

OSOBY A OBSAZENÍ

Muž	Váňa Helmich
Uspávací víla	Evička Koukolská
Víla růžových začátků	Maruška Frantová
Ohnivá víla	Adéla Botková
Dívka, rádio	Andrejka Helmichová
Kateřina	Klárka Hrachovská
Cestovatel	Míša Nevyjel
Trpaslíci	Iva Bedřichová, Nikolka Frantová, Zuzka Píšťková
Tanečník	Tomáš Glac
Dirigent	Peťa Fojtová
Muzikanti	Marek Mikoška, Robert Měrka

sobota 11. května
19.30 hodin

Délka představení je 1 hodina a 35 minut, včetně přestávky.

O HŘE

Pro svoji první premiéru jsme připravili původní novoveský muzikál „Setkání s Kateřinou“. Hlavní inspirací byla naše kamarádka Kateřina Mančalová, která nám přinesla přečíst svoji kratičkou povídku O Uspávací víle. Víla nebyla žádná éterická bytost překypující něžností. Spíš naopak.

Byl to vlastně takový malý klaunský výstup. A když se jí poté ještě podařilo natočit první CD, napadlo nás zkusit dát vše dohromady. A tak vznikl z malého klaunského výstupu tento muzikál. Text, písně, choreografie a vše, co k opravdovému muzikálu patří, vzniká přímo v našem divadle. Jde tedy nejen o původní českou tvorbu, ale přímo o původní novoveskou tvorbu.

A tak si v jednoduchém příběhu, kde se starý mládenec zamiluje do Uspávací víly, která se postupem času mění ve Vílu růžových začátků a v Ohnivou vílu, projdeme všechny zlomy lásky. Ale také si poslechneme krásné písničky a můžeme obdivovat zajímavé tance různých žánrů, od rapu až po balet. Představení je plné barevných kostýmů, krásných žen a okouzlujících mužů, s vlastní kapelou, která nenechá nikoho ani chvíli vydechnout, natož se nudit.

O SOUBORU

Divadlo BLIC je na světě teprve chvilku, ale již prošlo zcela zásadním vývojem. Z původního obyčejného ochotnického spolku vznikla jakási malá školička, kde se snažíme přicházet na to, co je to vůbec divadlo a herectví, co všechno potřebuje herec znát a umět, tzn. jak nakládat se svým hlasem, tělem i duší, aby mohl dát svým divákům co nejvíce. K tomuto se snažíme využívat různých metod a cvičení, se nimiž se pracuje při výchově herců na divadelních školách a v profesionálních divadlech.

